

[Schovelin.]

den overordentlig kyndige og elskværdige Ledelse, som Udvalgets ærede Formand (Rytter) har udøvet, og som jeg kan sige har været forbilledlig for, hvorledes en Udvalgsformand bør optræde under Behandlingen af Lovforslag. Han har været en udmærket Leder af Debatten, har med stort Taalmod hørt paa alle mulige Indvendinger, gennemgaaet dem sagligt, holdt os til Møder baade tidligt og silde og er i alle Maader optraadt paa en Maade, som — jeg gentager det — virkelig kan være forbilledlig for, hvorledes et Udvalgsmedlem bør optræde, naar der betros ham det ærefulde Hverv at være Formand for et Udvalg.

Jeppesen (Drusebjerg): Den ærede Ordfører betragtede det som en Selvfølge, at de gensidige Selskaber omfattedes af denne Lovgivning. Dette Spørgsmaal kan der være ret delte Meninger om. Hvad specielt de gensidige Brandforsikringsselskaber angaar, har man jo lang Tids Erfaring for, at det er gaaet godt paa den nuværende Maade med en af Justitsministeriet udnævnt tilforordnet, som har ført Tilsyn med Selskabernes Virkemaade. De Resultater, der er fremgaaet af disse Aars Praksis — det tør jeg sige — har i saa godt som alle Tilfælde vist sig at være nyttige i lige Grad for dem, der har lidt Skade, og for dem, som gennem deres Kontingenter har maattet betale Skaden. Men nu er de gensidige Selskaber jo kommet med ind under det foreliggende Lovforslag, og paa dette sene Tidspunkt af Sagens Behandling skal jeg heller ikke rejse nogen Indsigelse derimod. Den ærede Ordfører nævnte, at Domstolene burde have det sidste Ord i alle Sager Forsikringsselskaberne og de skadelidte imellem, og det er rigtigt. Jeg skal ikke gaa imod den Betragtning, at der i alle Spørgsmaal kan afæskes Domstolene et Svar, og at de skal kunne træffe en Afgørelse af det bestemte Spørgsmaal. Men jeg tænker her særlig paa Bestemmelsen i § 20 angaaende Skader, der ikke er fremkaldt ved grov Uagtsomhed — der er jo sikkert her tænkt paa Brandskader. Hidtil har Selskabernes Ledelser selv kunnet foretage Afkortninger, naar der har foreligget Overtrædelser af Brandpolitiloven, men hvis Lovforslagets § 20 vedtages i den foreliggende Skikkelse, vil der fremtidig ikke være Mulighed for, at dette kan ske. Ja, det kan ske paa den Maade, at der kan finde en Forhandling Sted med deraf følgende Afgørelse, men den skadelidte skal i alle Til-

fælde have Regres til Domstolene. Jeg vil tro, at hvis dette sker, vil Domstolene blive bebyrdet med en Mængde Sager, som der ikke vil være synderlig Anledning til at bebyrde dem med. Jeg tænker i denne Forbindelse paa de ganske smaa Sager, paa Afkortninger f. Eks. under 5 pCt., og jeg finder, at disse Skader er saa smaa, at der er ringe Grund til at ulejlige Domstolene, naar der er Tale om saa smaa Skader.

Naar jeg har draget denne Bestemmelse frem, er det ikke, fordi jeg tænker mig Muligheden af at faa den forandret i det høje Ting, da Lovforslaget jo nu er til anden Behandling og sandsynligvis en af de første Dage vil komme til tredje Behandling. Der vil derfor sikkert ikke være Mulighed for at faa Bestemmelsen ændret. Men jeg vil gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister, hvorledes han stiller sig til dette Punkt. Det er jo en af de Ting, som der er peget paa af Foreningen af gensidige Brandforsikringsselskaber — ganske vist ikke i den Form, hvori jeg har nævnt det her. Jeg vilde tro, at hvis der kunde gennemføres en Ændring paa dette Omraade og i nogen Grad under den Form, jeg har antydnet, vilde det virke tilfredsstillende ligeoverfor Foreningen af gensidige Brandforsikringsselskaber. Jeg vil derfor under Hensyn til Sagens senere Gang gennem Rigsdagen anmode den højtærede Justitsminister om en Udtalelse om, hvorledes han stiller sig til det her af mig fremdragne Spørgsmaal.

Ordføreren (Rytter): Den Betragtning, som det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) udviklede med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 3 om Sygeforsikring, forekom mig at være rigtig. Jeg troede ogsaa, man vilde kunne have opnaaet en enstemmig Beslutning om dette Punkt, men ved Behandlingen i Udvalget viste det sig alligevel, at Meningerne stod for skarpt overfor hinanden. Den ene Opfattelse var det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds nu Talsmand for; den modsatte gaar ud paa, at naar en Mand har lidt af en Sygdom og saa pludselig bliver kastet ud af den Forsikring, han hidtil har været i, fordi Selskabet har Ret til at opsiges ham, vil det, som Forholdene nu er, være vanskeligt for ham at komme ind i en ny Forsikring. Derfor har man ikke turdet give Selskabet en absolut Ret, og det endelige Resultat blev altsaa, idet de to Betragtninger stod nogenlunde lige stærkt overfor hinanden, at man ikke kunde blive enig. Man mente derfor at maatte holde sig til Lovforslaget, som det foreligger.